

Νίκα και τὸν στολίζουμε.

«Ἀγόρασα μερικὰ παιγνιδάκια γιὰ τὴν ἀνεψοῦλα μου, Κρίσι! Θὰ εἶναι ἡ πρώτη μπεμπέκα, πὺν θὰ γνωρίσω! Θὰ μείνω μονάχα τρεῖς ἑβδομάδες μαζί σου, ἀλλὰ νομίζω ὅτι μιὰ φορὰ νὰ ἔλθω θὰ μείνω περισσότερο. Στέλνω ἓνα φιλάκι τῆς ἀνεψούλας μου καὶ στὸν κύριο Χάρτζ τὴν ἀγάπη μου—αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία φορὰ, πὺν τὸν λέγω κύριο Χάρτζ· καὶ σὲ σένα, Κρίσι, ὅλη τὴ χαρὰ, πὺν πλημμυρίζει τὴν καρδιά μου—ἡ ἀγαπημένη σου Γκρόετα».

Ἡ Κρίστιαν σηκώθηκε καί, γυρίζοντας ἤρεμα, στάθηκε ἀκουμπώντας τοὺς ἀγκῶνες της στὴν πλάτη μιᾶς ψηλῆς καρέκλας καὶ κυττάζοντας τὸν ἄνδρα της.

Στὰ μάτια της ὑπῆρχε ἓνα ἤρεμο, καθαρό, ἀδύνατο κι' ὅμως γεμάτο πόθο, χαμόγελο, σὰν ἡ δυνατὴ ἐκείνη μορφή ἢ σκυμμένη στὴν ἐργασία της νὰ ἐθεωρεῖτο γιὰ μιὰ στιγμὴ κατὰ ξεχωριστὸ καὶ ὄχι, ὅπως ἦταν γι' αὐτὴν, ὁ κόσμος ὅλος.

«Κουράστηκες;» ρώτησε ὁ Χάρτζ χαϊδεύοντας μὲ τὰ χεῖλη του τὸ χέρι της.

«Ὁχι, ἀλλ' αὐτά, πὺν γράφει ἡ Γκρόετα γιὰ τὴν ἀνοιξι μού γέννησαν κατὰ παραξένα συναισθήματα στὴν ψυχὴ».

Ἀφήνοντας τὸ χέρι της νὰ πέσει, πῆγε πάλι στὸ παράθυρο· ὁ Χάρτζ στάθηκε λίγα λεπτὰ παρακολουθώντας τὴν· ἔπειτα ξαναπῆρε τὴν παλέττα του καὶ ἐξακολούθησε τὴν ἐργασία του.

Στὸν κόσμο ἔξω, τ' ἀραιὰ σύννεφα ταξίδευαν ψηλά· τὰ δέντρα φαινόταν σὰν νὰ φούντωναν καὶ ν' ἀνθίζαν. Κι' ἡ Κρίστιαν σκέφθηκε:

«Μπορεῖ ποτὲ ὁ ἄνθρωπος νὰ τᾶχη ὅλα ὅσα ποθεῖ;»

ΤΕΛΟΣ

ΜΙΑ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ

Τὸ μεγαλειῶδες ἀριστούργημα τῆς μεγάλης

Δανίδος συγγραφέως

ΚΑΡΕΝ ΜΠΡΑΜΣΟΝ

Ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν "ΧΑΡΑΥΓΗΝ,"

καὶ κυκλοφορεῖ παντοῦ.

Παράξενο, ἐπικίνδυνον καὶ ἀγωνιώδες (μ' ὄλον, πὺν εἶναι τόσο γλυκό, τόσο μεθυστικό!) μένει εἰς τοὺς αἰῶνας αὐτὸ τὸ τρομερὸ παιγνίδι τοῦ ἔρωτος... Καὶ δὲν εἶναι μονάχα, πὺν ὑπάρχει στὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ἓνας ὀρισμένος καιρὸς γιὰ τὴν ἀγάπη ἄλλοίμονον, σύντομος καὶ φευγαλέος σὰν τὴν ἀστρατὴ, σὰν τὸ ἄρωμα τοῦ λουλουδιοῦ... Εἶναι ἀκόμη καὶ τὸ γεγονός ὅτι, πολὺ συχνά, ὅταν ἓνας ἀγαπᾷ, τὸ ἀγαπώμενο πρόσωπο δὲν ἀγαπᾷ ἐκείνη τὴν στιγμὴ. Κι' ἀρχίζει ν' ἀγαπᾷ, ὅταν ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη, πὺν τὸ ἀγαποῦσε, ἀγαπᾷ τώρα ἓνα ἄλλον...

Ἄ! τί λεπτεπίλεπτο καὶ τρομερὸ πρᾶγμα, αὐτὴ ἡ ἀγάπη! Καὶ πόση προσοχή, τί δύναμις διαίθεσης, πόση ἰκανότης ψυχολογίας χρειάζεται γιὰ νὰ μὴν ἀφήσης νὰ πετάξῃ μεσ' ἀπ' τὰ χεῖρια σου τὸ χρυσὸ πουλάκι, τὴν ἀγάπη σου, γιὰ νὰ μὴν κλαῖς κατόπι καὶ κάποτε ἐπὶ δλόκληρη τὴν ζωὴ σου, τὴν εὐτυχία σου, πὺν πῆγε χαμένη...

Ἡ Ἐρωτευμένη, τὸ ζωντανὸ σύμβολον τῆς Ἐρωτευμένης, τῆς γυναικός, πὺν ἐπλάσθηκε γιὰ ν' ἀγαπήσῃ καὶ ὅμως, ἀπὸ μιὰ ἔμφυτὴ της ἐξαιρετικὴ ἀνθρώπινη ὑπερφάνεια, κυρίως καὶ ἐπίσης ἀπὸ μιὰ ἔκτακτὴ ἐρωτικὴ ἀνησυχία, βροῖκει χίλιες δυσκολίες καὶ χίλιες ἀπογοητεύσεις, ἡ Ἐρωτευμένη, πὺν μὲ μιὰ ἀληθινὰ καταπληκτικὴ δύναμι μᾶς χάρισε τὸν αἰώνιον καὶ ὀριστικὸν τύπον της ἡ μεγάλη Δανὶς συγγραφεὺς Κάρεν Μπράμσον, θὰ σᾶς κἀνῃ προσεκτικούς, μὲ τὸ συγκινητικώτατον παράδειγμα τῆς ἐρωτικῆς της ζωῆς, γεμάτης ἀγωνίας, πόνου, πικρίας καὶ ἀνικανοποίητον, γιὰ τὴν μεγάλη, τὴν ἀποφασιστικὴ σπουδαιότητα, πὺν θὰ ἔχη στὴν ζωὴ σας τὸ νὸ ξεῦρετε νὰ μὴν ἀφήσετε νὰ πετάξῃ ἡ στιγμὴ, ἡ φευγάλα καὶ βιαστικὴ στιγμοῦλα, πὺν θὰ ἀποφασίσῃ γιὰ τὴν εὐτυχία καὶ τὴν τύχη σας,—γιὰ τὴν χαρὰ καὶ τὴν ἰκανοποίησι τῆς ζωῆς σας δηλαδὴ.

Ἡ Μπρίττα Βάνγκεν ἔχει πολλὰ νὰ σᾶς μάθῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Τύπος μὲ ἡρωικὴ θεληματικότητα, μὲ ἓνα ἐπᾶκτως δυνατὸ αἰσθημα ἀνεξαρτησίας καὶ προσοπικῆς ἐλευθερίας μέσα της, εἶναι σταθερὰ ἀποφασισμένη νὰ ζητήσῃ μόνη της, μέσα στὴν ζωὴ, τὸν ἄνδρα, πὺν θὰ ἦταν ἀξίος ν' ἀγαπήσῃ καὶ τοῦ δοθῇ ὀριστικά, μοναδικὰ καὶ τελειωτικά. Αὐτὸς εἶναι γιὰ τὴν παράφορη φύσι της ὁ κυριώτατος προσορισμός της στὴν ζωὴ. Καὶ γιὰ νὰ τὸν πραγματοποιήσῃ δὲν θὰ διστάσῃ νὰ σπάσῃ κάθε δεσμὸ καὶ κάθε πρόληψι κοινωνικὴ. Θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὀλιχθῆ ἄγσει τοῦ πλουσιωτάτου ἀριστοκρατικοῦ σπιτιοῦ της καὶ θὰ ζήσῃ μὲ τὴν Τέχνην της,—εἶναι ζωγράφος, πὺν γίνεται γρήγορα διο-